

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 333/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бобана Јовановића, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Александра Милићевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 201/19 од 18.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1047/2019 од 27.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 20. маја 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бобана Јовановића - адвоката Александра Милићевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 201/19 од 18.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1047/2019 од 27.11.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 70. став 1. Кривичног законика, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К број 201/19 од 18.09.2019. године, окривљени Бобан Јовановић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године, па пошто су му на основу одредаба члана 68. став 1. КЗ опозване условне осуде изречене пресудом Другог основног суда у Београду К број 225/17 од 12.04.2017. године и Трећег основног суда у Београду К број 682/15 од 27.04.2016. године и узете као утврђене казне затвора изечене овим пресудама у трајању од по 1 године, те условна осуда изречена пресудом Другог основног суда у Београду К број 2992/12 од 03.06.2015. године и казна затвора у трајању од 1 године и 2 месеца изречена овом пресудом узета као утврђена, окривљени је применом одредаба члана 67. став 3. и члана 60. став 2. тачка 2) КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63.

КЗ урачунато време проведено на задржавању у полицији од 25.02.2013. године до 26.02.2013. године.

Истом пресудом, на основу члана 68. став 2. КЗ, одређено је да се према окривљеном неће опозвати условна осуда која му је изречена пресудом Другог основног суда у Београду К број 3510/13 од 19.01.2015. године.

Окривљени је на основу члана 264. у вези члана 261. и члана 262. ЗКП обавезан да плати трошкове кривичног поступка, чији ће износ бити утврђен посебним решењем у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1047/2019 од 27.11.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Бобана Јовановића и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 201/19 од 18.09.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Бобана Јовановића – адвокат Александар Милићевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 70. став 1. КЗ те због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане пресуде „преиначи у корист окривљеног Бобана Јовановића“.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одреби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 70. став 1. КЗ, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, у захтеву се наводи да у конкретном случају суд није могао да опозове условне осуде које су окривљеном изречене пресудом Трећег основног суда К број 682/15 и Другог основног суда у Београду К број 2292/12, јер је време проверавања код условне осуде изречене пресудом Трећег основног суда у Београду К број 682/15 од 27.04.2016. године истекло дана 27.04.2019. године, а код условне осуде изречене пресудом Другог основног суда у Београду К број 2292/12 од 03.06.2015. године дана 03.06.2019. године, а имајући у виду време доношења првостепене пресуде.

По оцени овога суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани.

Наиме, на исту повреду кривичог закона, бранилац окривљеног указивао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, у својој одлуци Кж1 број 1047/19 од 27.11.2019. године оценио је изнете жалбене наводе неоснованим и на странама четири и пет образложења изнео је у свему јасне и довољне разлоге због чега налази да су у конкретном случају условне осуде правилно опозване, имајући при тиме у виду одредбу члана 70. став 3.КЗ и чињеницу да је предметно кривично дело окривљени извршио пре него што су му изречене условне осуде, као и да у конкретном случају у време доношења првостепене пресуде није прошло годину дана од протеча времена проверавања које је утврђено условним осудама изреченим пресудама К број 682/15 и К број 2992/12.

Ове разлоге, изнете у другостепеној одлуци, Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбијен је као неоснован.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП истицањем да је у изреци првостепене пресуде наведено да се опозивају условне осуде, али да се из саме изреке не може утврдити колико је време проверавања, нити да ли је време проверавања истекло или није, дакле указивањем да је изрека пресуде неразумљива, као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, указивањем да првостепени суд није изнео потпуне разлоге за доношење одлуке.

Како наведене повреде закона не представљају законски разлог због ког је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Из свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у одбијајућем делу, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић